

Un impas jenant și inutil

15 septembrie 2005

Gili Cârstea

Comitetul comunității noastre a propus o colecție pentru sinistrații din estul țării, rămași fără nici un mijloc de subzistență în urma inundațiilor catastrofale care au lovit țara noastră. Este un gest onorabil de solidaritate umană, și ne bucurăm să participăm, alături de toți oamenii, la ușurarea poverilor altora. Dificultatea este că acest gest se află în contradicție flagrantă atât cu teologia bisericii, cât și cu credința populară a membrilor ei.

Nu este aberant să susții că asemenea fenomene sunt acte ale lui Dumnezeu pentru avertizarea, pedepsirea sau disciplinarea păcătoșilor, iar apoi să strici efectul acestor măsuri prin contracararea lor și intrând în conflict cu scopurile lui Dumnezeu? De ce să stricăm efectul disciplinării, oferind hrană unor oameni cărora Dumnezeu le-a luat hrana? De ce să anulăm rezultatele avertizării, încercând să ștergem cât mai repede urmările faptei lui Dumnezeu, făcută spre binele oamenilor? Cum putem spune acelor necăjiți că îi ajutăm din dragoste creștină, când ei văd – iar teologia noastră le confirmă credința – că Dumnezeul creștinilor le-a spulberat slaba agoniseală prin care supraviețuiau? Ce efect au o pâine și o sticlă cu apă în descoperirea slavei lui Dumnezeu, în fața barbariei prin care viața lor a fost pusă în primejdie pe termen lung?

Cu ocazia seismului și valurilor mareice din Asia, un teolog adventist proeminent a spus deschis bisericii și lumii că singura explicație a aceluia fenomen rămâne mânia lui Dumnezeu. Poziția lui este susținută tacit de BRI, nu a fost contrazisă de academia adventistă și este larg răspândită în popor. Mass-media noastră nu a avut nimic de zis la această monstruoasă ofensă care ofensează cerul.

Nu mă aștept de la acei sărmani sinistrați să priceapă ce se întâmplă. Pot înțelege și ierta nebunia lor de a-L acuza pe Dumnezeu pentru neazurile prin care trec. Dar este inadmisibil ca elita bisericii rămășiței să se prostitueze în asemenea hal cu Baal, iar membrii bisericii să nu sesizeze conflictul dintre credința și faptele noastre.

Poate este de înțeles expresia “Nu ne putem pune cu Dumnezeu,” venind de la un țăran sinistat meditând pe acoperișul casei, sau chiar de la un prim-ministru îngrijorat de extinderea uluitoare a dezastrului. Uimitor este că oameni aleși de Dumnezeu să continue lucrarea lui Hristos de a lumina lumea cu slava caracterului lui Dumnezeu sunt în primele rânduri ale răspândacilor lui Satana. În timp ce Dumnezeu este pus într-o lumină complet

nefavorabilă, fiind considerat cauza primară a acestor dezastre, noi facem eforturi să plasăm biserica foarte vizibil prin gesturi de caritate, în speranța că vom impresiona pe cineva cu dragostea noastră de oameni. Nu există metodă mai eficientă de a susține teologia diavolului.

Biserica anului 2005 este din nou în conflictul vremii lui Iov, din experiența căruia nu am învățat nimic. Elifaz & comp are și astăzi o putere de vrajă asupra gândirii teologice adventiste. Iov are foarte puțini adepți, iar imaginea lui despre Dumnezeu, deși parțială și umbrită de suferința fizică, nu a reușit să se impună în societatea modernă. El nu avea, ca noi, privilegiul imens de a privi în Hristos slava lui Dumnezeu, dar a făcut un lucru înțelept, evitând să-L acuze „nebunește” pe Dumnezeu (Iov 1:22 KJV).

Câtă nevoie ar avea lumea noastră să afle că Părintele veșnicilor nu folosește violența – fizică sau psihică – în relația Sa cu ființele create. Neprihănirea Sa nu se poate impune, iar atingerea sfințeniei nu se poate face prin tărie sau putere. Forța constrângătoare nu se află decât în împărăția lui Satana; așa ne spune Dumnezeu prin Spiritul Profeției.

Înseamnă că biserica rămășiței a confundat împărățiile, dacă a ajuns să atribuie folosirea forței constrângătoare lui Dumnezeu. O confuzie fatală, cu echivalent doar în experiența dureroasă a savanților din Sinedriu, atunci când L-au confundat pe Prințul vieții cu Beelzebub. Vai de cine va îndrăzni să le spună că și-au schimbat stăpânul și nu știu.

„Și nu știi...” rămâne cea mai mare provocare cu care se confruntă îngerul bisericii Laodicea. Cât vom mai prelungi acest impas indecent?